

Begrundelse

I en artikel i Aktuelt den 23. januar 1998 oplyses det, at 2 ud af 3 DNA-testede somaliere fik afslag på deres ansøgning om familiesammenføring på grund af manglende slægtskab. Ansøgerne har altså på trods af en tro- og loveerklæring i ansøgningspapirerne afgivet urigtige oplysninger til Udlændingestyrelsen.

Dette forhold er kriminaliseret i straffelovens § 163, og derfor bør sagerne i videst muligt omfang overgives til politiet til videre efterforskning.

Svar (4/2 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Udlændingestyrelsen har oplyst, at når det – f.eks. på baggrund af en gennemført DNA- eller aldersundersøgelse – konstateres, at det herboende familiemedlem til brug for Udlændingestyrelsens sagsbehandling har afgivet urigtige oplysninger om familieforholdet, foretager styrelsen politianmeldelse af den pågældende. Efter indførelsen ved lov nr. 407 af 10. juni 1997 af bestemmelsen i udlændingelovens § 40, stk. 5, om udlændinges erstatningsansvar for urigtige oplysninger vil der endvidere under den eventuelle efterfølgende straffesag blive nedlagt påstand om erstatningskrav for de udgifter, som Udlændingestyrelsen har haft i forbindelse med de iværksatte undersøgelser.

Særligt for så vidt angår familiesammenføringsager vedrørende somaliske statsborgere, har Udlændingestyrelsen i 1997 foretaget politianmeldelse i 20 sager vedrørende 39 ansøgere, hvoraf der er modtaget svar på anmeldelserne i 5 sager. Heraf er der sket domfældelse i 1 sag, mens politiet i 3 sager har besluttet ikke at rejse sigtelse, ligesom påtalen i 1 sag er opgivet.

I de resterende somaliske familiesammenføringsager, hvor det er konstateret, at det herboende familiemedlem har afgivet urigtige oplysninger, er politianmeldelse endnu ikke foretaget. Dette er navnlig tilfældet i sager, hvor styrelsen – bl.a. grundet partshøring af ansøgeren – endnu ikke har truffet afgørelse i familiesammenføringsager.

Spm. nr. S 1242

Til justitsministeren (28/1 98) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil det være uforeneligt med § 16 i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, at Erstatningsnævnet rettede skriftlig, personlig henvendelse til de ofre, hvis sag er blevet behandlet efter 1984, med en generel beskrivelse af Højesterets dom, dens konsekvenser for erstatningsudmåling og af ofrets mulighed for at søge om sagens genoptagelse, og vil ministeren i benægtende fald tage initiativer i den retning?«

Begrundelse

Med baggrund i ministerens svar til Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 8) af 21. november 1997 ønskes redegjort for det videre forløb efter Højesterets dom angående erstatningsudmåling for voldsofre.

Svar (5/2 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen anmodet Erstatningsnævnet om en udtalelse.

Erstatningsnævnet har udtalt følgende:

»Som anført i Erstatningsnævnets skrivelse af 14. november 1997 vedrørende spørgsmål nr. 5 og 6 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 8) har nævnet efter Højesterets dom af 9. juni 1997 truffet beslutning om, at tidligere afgjorte sager om samme spørgsmål kan genoptages.

Efter en konkret afvejning af en række hensyn har nævnet besluttet ikke at genoptage sagerne af egen drift, men alene efter anmodning.

Højesterets dom har i den forløbne periode været genstand for en del medieomtale, ligesom dommen har været trykt i Ugeskrift for Retsvæsen. Dette har som anført i nævnets skrivelse af 14. november 1997 givet anledning til et ikke ubetydeligt antal anmodninger om genoptagelse.

Dommen vedrører spørgsmålet om erstatning for tab af erhvervsevne, herunder nævnets adgang til efter § 7, stk. 1, i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser at fratække udbetalte forsikringsydelse i denne erstatning.